

послѣ мѹ отчете молитвѣ и, като го кръстоса изрече мѹ Христовы-тѣ дѣмы: „се здравѣ былѣ еси, ктому не согрѣшай, да не горше ти что бѣдетъ;“ и тѣмъ Авксентіи си приѣ отрѣденнѣ-тѣ слѣже.

Другой пѣтъ двама брата Маро и Климацій, на кои-то бѣше омерзѣло да живѣютъ въ Лаврѣ намислихъ и зговорихъ сѣ да бѣгатъ ношемъ и, токо речи приготовахъ сѣ, кога-то сѣ привидѣ приподобно мѹ Евтимію, че діаволъ-тѣ гы обюздалъ и караше двама-та да гы завлече въ смъртнѣ-тѣ бримкѣ. Слѣдъ това като гы повыка прѣподобный, довольно гы побчи и съвѣтѣ гы да сѣ оставятъ отъ тѣмъ си намѣреніе; той имъ наѣми Адамово-то непослѣшаніе въ раѣ, и търпеніе-то Іово, дѣлающа сѣ да си недокарватъ злы мысли и, мѣждѣ други-тѣ приложи имъ іеѣше, че едно дѣрво, часто присаждано, недоноситъ плодъ; най-сѣктнѣ имъ приказа, тѣмъ повѣсть: Нѣкой си братъ инокъ, рече, живѣаше въ единъ окцій мѣнастырь въ Египетъ, и часто разгнѣвенъ смѣщаваше себе си, и секога отъ устѣмъ мѹ исхвърчяхъ сѣрдиты дѣмы;